

Det finns ingen gudom förutom Allah

Innebörden i:

”Det finns ingen gudom förutom Gud”

av sh. Hamoud M. Al-Lahim

I översättning från engelskan av Bilal B.

Inledning

Trosbekännelsen är det avgörande kriterium genom vilket man bedöms vara muslim eller icketroende. Denna bekännelse är grunden på vilken Islam bygger. Uppfattningen om livet, universum, och människan härleds ur den, och på den grundar sig alla [Guds] budbärares budskap – med begynnelse hos Adam och slut hos Muhammed (må Guds frid och välsignelser vara över dem alla).

Vi har aldrig sänt en profet före dig utan att uppenbara för honom att:

”Det finns ingen annan gud än Jag – tillbe Mig! [Koranen, al-Anbiyâ’ 21:25]

Gud har skapat människor och djinner och hela den övriga skapelsen på grund av trosbekännelsen – det finns ingen gudom värdig någon dyrkan förutom Gud. Följaktligen underkastas i dyrkan allting i universum Gud, till vilken skapelsen och auktoriteten hör. Han är medveten om allting.

Betydelsen av trosbekännelsen

Trosbekännelsen – Lâ illâha illa-Allâh – består av två element: förnekelse och bekräftelse.

För det första: Trosbekännelsen förnekar allt annat och alla andra än Gud vad gäller att tillskriva dem gudomlighet. Alla andra Gud t ex änglarna, profeten och resten av mänskligheten, inte heller idoler eller världens politiska regimer är gud, och de förtjänar inte att dyrkas. Således är förnekandet i detta hänseende inte ett förnekande av de påstådda gudarna, utan snarare ett förnekande av den gudomlighet som tillskrivs dem.

För det andra: Trosbekännelsen bekräftar och begränsar gudomlighet till Gud endast. Det vill säga att gudstjänaren måste tro på att Gud är den ende sanne guden och – i enlighet med detta – inte rikta någon dyrkan till någon annan än Gud.

Då dyrkan med alla dess legitima handlingar och riter måste riktas endast till den Gud som förtjänar den, är därför och den sanne guden den som har vissa särskiljande drag. Bland annat följande:

1 – Gudomlighet – Guds Enhet som urskiljs som den ende sanne Guden, utan medhjälpare som delar Hans gudomliga attribut, eller Hans domäner. Han är den Ende, as-Samad. ^[1]

2 – Självförsörjning. Gud är inte i behov av någon. Han behöver varken medhjälpare, avkomma eller någon son.

3 – Förmåga till att göra allting. Det finns inget som hämmar Hans förmågor. Han gör det han vill utan att förtrötts eller med något understöd. Om Han vill göra någonting säger Han till det "Bli till!" och det blir till.

4 – Absolut liv, som inte påverkas av förgängelse. Gud är evig och Han är al-Qayûm [dvs för alltid levande, självexisterande och genom vilken alla saker existerar].

5 – Vakenhet. Gud varken sover eller är tanklös, Han övermannas varken av slummer eller av sömn.

6 – Omfattande ägarskap. Allting som finns till tillhör Gud.

7 – Kunskap. Guds kunskap omfattar hela universum – inte ens en myras vikt undgår Hans kunskap. Han är väl medveten om både det dolda och det uppenbara, det förgångna och det uppenbara, det nuvarande och det framtida och Han känner människans inre tankar.

8 – Stolthet och storhet. Det finns inget större än Gud, vare sig till essens, storhet eller överhöghet.

9 – Nåderik barmhärtighet. Gud gör inte någon oförrätt eller straffar orättvist, snarare älskar Han sina tjänare och förlåter synderna begångna av dem som ber till Honom om förlåtelse.

Således, den som besitter sådana attribut förtjänar att vara en dyrkad gud. Gud, den upphöjde, är i slutändan den ende som besitter sådana attribut. Han är Kungen, den Mäktige, den Vise. Den som känner det sedda och det osedda. Den Nåderike och Barmhärtige.

Endast den som de gudomliga attributen tillhör är en sann gud och som är värd dyrkan och till vilkens storhet all skapelse underkastar sig. Det är av denna anledning som trosbekännelsen består av förnekelse av gudomlighet hos allt annat än Gud, och av tillskrivandet av gudomlighet till Gud enbart då Han är den ende sanne guden. Gud som är höjd över varje imperfektion besitter exklusivt attributet "gudomlighet".

Denna gudomlighet omfattar rätten till att stifta lagar. Gud är den som stiftar lagar åt Sina skapelser. Därför får ingen stifta lagar åt sig själv eller åt andra, eller hitta på något sätt att dyrka eller handla för individer eller grupper som inte är i enlighet med Guds eller Hans budbärares lagar.

Inte heller är det någons rätt att förklara något vara tillåtet eller otillåtet efter eget sinne. Inte heller är det någons rätt att stifta någon strafflag på egen hand då sådana rättigheter exklusivt tillhör Gud. Vemhelst som ger sig själv sådana rättigheter sätter sig själv som Gud och den som lyder honom tar honom som gudom istället för Gud.

Gud den upphöjde har förklarat [i Koranen] hur de kristna tog sina lärde och sina munkar som herrar vid sidan om Gud genom att lyda sina herrar som förbjudit det som Gud tillåtit och gjort tillåtet det som Gud förbjudit utan att detta sanktionerats av Gud.

Detta gjorde de efter att de kommit att veta att Gud är den sanne guden till vilken all dyrkan måste riktas, och att Gud endast accepterar de handlingar av dyrkan som Han och Hans sändebud lagstiftat om.

Således måste vi känna till handlingarna i dyrkan så att vi kan tillägna dem till Gud endast. Då vi väl vet detta vet vi också att gud skapat varelserna endast för att de skall dyrka honom. Människorna som ju är en del av Hans skapelse måste tillägna hela sitt liv till dyrkan av Gud och han måste vara medveten om Hans regulationer i allt han gör, så att allt lagenligt som han gör i avsikt att det skall vara ett medel till att föra honom närmare Gud blir en handling av dyrkan. Dyrkan är en omfattande term som inkluderar varje yttrande och varje handling – öppet eller dolt – som Gud älskar.

Då du nu har läst detta korta meddelande om vad trosbekännelsen betyder och det som den kräver är du kanske ivrig att bekänna och tillämpa det som den nödvändiggör. Så vad är då vittnesmålets krav och vad är obligatoriskt för den som bekänner sig till den att tillämpa?

Det är:

- 1** – Tron på att Gud är en sann Gud till vilken all dyrkan måste tillägnas. Han är den som äger alla perfektionens attribut och som är höjd över alla tillkortakommanden – som till exempel att ha en son eller avkomma.
- 2** – Tron på att Gud är Skaparen till allt det som existerar, dess upprätthållare, givaren av liv och död, universums ägare och ende sanne härskare och lagstiftare.
- 3** – Tron på att Gud äger alla perfektionens attribut och är höjd långt över varje tillkortakommande så som Muhammed – må Guds frid och välsignelser vara över honom – meddelat oss genom Koranens uppenbarelse och hans tradition (sunnah). Dessa är de enda två källorna genom vilka vi känner Guds attribut. Skulle Muhammed – må Guds frid och välsignelser vara över honom – ha ljugit om Gud skulle också Gud ha straffat honom. Men tvärtom har Gud stöttat honom med mirakler som har stärkt hans sannfärdighet och trovärdighet då han vidarebefodrat sin Herres budskap. Gud säger:

Om [han som fått förtroendet till uppenbarelserna hade tillfogat] något ord och påstått att det var Vårt skulle Vi ha gripit hans högra hand och sedan skurit upp hans kroppspulsåder. Ingen av er hade då kunnat rädda honom. **[Koranen, al-Hâqqah 69:44-47]**

4 – Att ta de troende som vänner, att älska och stödja dem: Gud säger:

Muhammed är Guds sändebud. De som följer honom är oböjligt fasta gentemot dem som förnekar sanningen, men sinsemellan fulla av värme och vänskap. Du ser hur de böjer ryggen och faller ner inför Gud i tillbedjan och söker Hans nåd och Hans behag; i sina ansikten bär de spåren av nedfallen under bönen.

De liknas både i Tawrât [Tora] och i Indjîl [Evangeliet] vid frön som skjuter skott, varefter [Gud] ger skotten kraft, så att de växer sig starka och reser sina raka stjälkar till glädje för såningsmännen men för förnekarna är de en orsak till förargelse.

Gud har lovat dem av dessa som antar tron och lever ett rättskaffens liv, förlåtelse och en rik belöning. **[Koranen, al-Fath 48:29]**

5. Att avvisa de icketroende och hålla sig borta från dem. Gud säger:

Ett gott föredöme har ni i Abraham och de som följde honom, när de sade till sina landsmän: "Vi är inte ansvariga för er och för det som ni dyrkar i Guds ställe och vi tar avstånd från er. Fiendskap och hat skall råda mellan oss ^[2] och er ända fram till dess att ni tror på den ende Guden." [Koranen, al-Mumtahanah 60:4]

Det ovanstående är några av de krav som kommer med trosbekännelsen, trosbekännelsen som anses vara en prelud till och ingång i Islam, dess grund. Den som säger det med uppriktigt intygande och tillämpar det som den nödvändiggör kommer slutligen att släppas in i paradiset, den himmelska trädgården, med Guds vilja.

* * *

Fotnoter:

[1] As-Samad är ett av Guds sköna namn. Det nämns i sura 112 och dess betydelse är följande: Herren till vilken man tar sin tillflykt, eller, till vilken lydnad visas, utan vilken inget förehavande genomförs; eller Den till vilket herradömet tillhör, eller, alltings skapare av viken ingen är oberoende av för sitt uppehälle, Den vars Enhet allting pekar på.

[2] Det vill säga att fiendskap har uppstått mellan oss och er från och med nu och så länge ni håller fast vid er vantro och vägrar överge avgudar och annat som ni dyrkar vid sidan om Gud. [Ibn Kathîr, Tafsîr Ibn Kathir, (abridged) vol 9, Darussalam 2000, s.590].

Versens kontext ger vid handen att fiendskapen står mellan muslimerna och de som bekämpar dem på grund av deras tro, eller dess medhjälpare (se vers 9 i samma kapitel, nr 60). Men Gud säger också i de efterföljande verserna: "Gud förbjuder er inte att visa godhet mot dem som inte bekämpar er på grund av [er] tro och inte driver er ut ur era hem, och [Han förbjuder er inte] att bemöta dem mer rättvisa och opartiskhet - Gud älskar de opartiska." [60:9] Fiendskapen är inte målet i sig utan ger snarare möjligheten till att bevara sin tro och skydda sig mot de som bekämpar en på grund av denna tro.

Som alltid i Koranen finns ett övergripande positivt syfte med allting och förutom medlen till bevarandet av tron ger Gud också en bild av vad som kan bli resultatet av att muslimerna behandlar sin omgivning med opartiskhet och respekt och föregår med det goda exemplet som nödvändigtvis är konsekvensen att ett sunt tillämpande av islam: "Kanske skall Gud i Sin allmakt låta vänskap uppstå mellan er och dem som ni nu ser som era fiender; Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig." (60:7). Se även Koranen 3:103 i detta sammanhang.

Profeten Muhammed - över Honom vare frid har även sagt: "Älska era älskade försiktigt (hawnan mâ) för en dag kan de komma att bli era fiender, hata era hatade försiktigt, för en dag kan de komma att bli era älskade." [Tuhfat al-Ahwadhi 6:133, cit. Ibn Kathîr, Tafsîr Ibn Kathir, (abridged) vol 9, Darussalam 2000, s.595] (övers anm).

* * *

Källor:

Sh. Hamoud M. Al-Lahim, The Meaning of the Testimony of Faith, Cooperative office for call and guidance in al-batha [under the supervision of ministry of islamic affairs, endowments, propagation and and guidance | Riyadh 1995

Koranverser enligt Bernström, M. K. Koranens Budskap, Proprius 1998 Sthlm.